

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันอังคารที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๑๓/๒๔๗๘ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๗๘

๑. กระทั่งตาม

- (๑) เรื่อง การจับปลาของราษฎร ของ นายเด็มียก หงสประภาส (พระนครศรีอยุธยา) ๕๗๐
- (๒) เรื่อง การสร้างสะพานข้ามลำน้ำชี ของ นายทองม้วน อัครดากว (มหาสารคาม) ๕๗๑
- (๓) เรื่อง การสร้างทางท้องถิ่น สายกำแพงเพชร-ตาก ของ นายชิว คามโท (กำแพงเพชร) ๕๗๑
- (๔) เรื่อง การเอาหน้าเข้านาในเมื่อเกิดฝนแล้ง ของ นายทองม้วน อัครดากว (มหาสารคาม) ๕๗๒
- (๕) เรื่อง ขยายสถานที่พักโฮเตลหัวหิน ของกรมรถไฟให้มี รายได้พอเลี้ยงตัว ของ นายกิมเส็ง สิ้นธุเสก (ราชบุรี) ๕๗๔
- (๖) เรื่อง การวางระเบียบจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ครูโรงเรียน ประชานัดและสาววัดศึกษา ของ นายทองม้วน อัครดากว (มหาสารคาม) ๕๗๖
- (๗) เรื่อง จะจัดการให้นักเรียนไทยในต่างประเทศที่สำเร็จ การศึกษาแล้วได้เข้าฝึกหัดงานจริง ๆ ในวิชาที่เรียนมา ของ ร.ท. ทองคำ คล้ายโสภาส (ปราจีนบุรี) ๕๗๗

๒. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างไว้รออยู่
ตัวอย่าง ตำบลเกาะคา ตำบลศาลา ตำบลวังพร้าว อำเภอ
เกาะคา จังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นกร
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๗๘

(๒๓)

หน้า

๓. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๙ ของรัฐบาล	๕๙๒
๔. ร่างพระราชบัญญัติเงินเรือในน่านน้ำสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๙ ของ นายสุพรรณ มหัทธกะกาญจนะ (สมุทรสงคราม)	๕๙๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๓/๒๔๗๙ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๙
ณพระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุม เวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: กล่าวหา วัน
นี้มีสมาชิกประชุม ๑๒๙ ท่านเป็น
องค์ประชุมแล้ว วาระต่อไปกระทู้ถาม
กระทู้ที่ ๑ ของนายเลมียศ หงสประภาส
นายเลมียศ หงสประภาส
ผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนคร-
ศรีอยุธยา: กล่าวหา ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
เกษตรพาณิชย์ ดังต่อไปนี้ ๑. ทำไม
รัฐบาลจึงไม่อนุญาตให้ราษฎร ในคลอง
บ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัด
อยุธยาจับปลา โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ
แม้จะเป็นเครื่องมือเล็ก ๆ ก็ตามรัฐบาล
ไม่ยอมให้เสียค่าอนุญาตอย่างใด ๆ
๒. กระทรวงการคลัง ได้วางกฎไว้ว่า
จะเลิกการผูกขาดคลองสำหรับจับสัตว์
น้ำจังหวัดละ ๒-๓ คลองคอกี่หนึ่ง
นั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะใช้เป็นหลัก
สำหรับจะเลิกคลองใด ดีอะไรเป็น

เกณฑ์ถือความเดือดร้อนของพลเมืองที่
อยู่ในแถบคลองนั้น และการกั้นนากรม
หรือเปล่า เท่าที่เป็นมาแล้วเล็กแต่
คลองที่เล็ก ๆ น้อย ๆ เกือบไม่ให้
ผลดีแก่ราษฎรอย่างไร

พ.อ. พระยาสุรเชือกเนย์ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์:
กล่าวหา รัฐบาลขอตอบว่า ๑. คลอง
บ้านโพ ทางรถไฟเป็นที่จับสัตว์
น้ำประเภทอนุญาตเป็นรายตัวบุคคล
และให้ใช้เฉพาะเครื่องมือนอกพิกัด
ซึ่งเป็นเครื่องมือเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งนี้
เพื่อให้ราษฎรในท้องถิ่นได้จับสัตว์น้ำ
เลี้ยงชีพทั่วถึงกัน และเพื่อป้องกันมิ
ให้พันธุ์สัตว์น้ำถูกทำลายเกินควร
๒. การพิจารณายกเลิกการผูกขาด
คลองสำหรับจับสัตว์น้ำ ทางการถือ
เอาความเดือดร้อนและความเสียหายใน

การทำนาของราษฎร ในท้องที่นั้นเป็น
เกณฑ์

นายเดิมยศ หงส ประภาส
ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรี
ศรีอยุธยา : กล่าวไว้ ก็เมื่อครั้ง
ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ย้อนหลังขึ้นไปนั้น
ทำไมเราจึงไม่จำกัดว่า เป็นเครื่องมือ
นอกพิภคหรือในพิภค ทำไมมันจึงมา
เปลี่ยนแปลงอนุญาตแก่เพียงเครื่องมือ
นอกพิภค

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ:
กล่าวว่า ตามกระทรวงตามทำตาม
ไม่อนุญาตให้ราษฎรในคลองบ้านโพ
อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรี
อยุธยาจับปลาโดยเครื่องมือต่าง ๆ
ซึ่งรัฐบาลก็ออกไปแล้วเมื่อก่อน เพราะ
ฉะนั้นเหตุผลที่อนุญาตอย่างไร และ
ทำไมจึงไม่อนุญาตก็ไปนั้นเป็นอีก
เรื่องหนึ่ง

ประธานสภาฯ : กล่าวไว้
กระทรวงไปของนายทองม้วน อัครถาวร
นายทองม้วน อัครถาวร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม:
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐบาลมหาสารคามตั้งต่อไปนี้ ขอทราบ

ว่าจะสร้างสะพานข้ามลำน้ำในทางสาย
จากมหาสารคามถึงอำเภอลพบุรีในมัติน
ได้หรือไม่ เพื่อสะดวกในการคมนาคม

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า การสร้าง
สะพานข้ามลำน้ำในทางหลวงสายจาก
มหาสารคามถึงอำเภอลพบุรี ในเวลา
นี้กระทรวงมหาดไทยยังมีโครงการที่จะจัด
ทำเพราะการก่อสร้างทางสายนี้ยังไม่
เริ่มดำเนินการ โดยกำลังพิจารณาการ
สำรวจแนวทางอยู่

นายทองม้วน อัครถาวร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม:
กล่าวว่า ทางสายนี้อยู่ในโครงการ ๕ ปี
ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่จำกัดเก็บคนแล้วจะ
เป็นการชักชวนก่อการกบฏ เพราะ
ฉะนั้นขอให้เตรียมการตั้งคนกัน จะชัก
ชวนประการใด หรือไม่

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า ไม่ชักชวน
ประการใด เพราะว่าได้ทำอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า กระทู้
ถามต่อไปของนายฮิว ตามที่

นายฮิว ตามไท ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐม
นตรีมหาดไทยว่าเส้นทางท้องถื่นสายกำแพง
เพชร-ตาก ซึ่งทางกำแพงเพชรได้
เริ่มจัดทำแล้ว แต่บ่กันปรากฏว่าเจ้าหน้าที่
จังหวัดตากกลับไม่ทำไปก่อนตาม
ข้อตกลง จึงทราบว่ ๑. การที่จังหวัด
ตากงการสร้างทางสายนี้เป็นเพราะ
เหตุผลประการใด ๒. กระทรวง
มหาดไทยสั่งให้จังหวัดตากกลับทำไป
คือเชื่อมกับจังหวัดกำแพงเพชรตามเดิม
จะได้หรือไม่

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่ กระทรวง
มหาดไทยได้สั่งให้จังหวัดตากสร้างทาง
สายจากตากไปเชื่อมจังหวัดกำแพงเพชร
แล้ว

ประชาชนสภาฯ : กล่าวว่กระทู้
ข้อไปของนายทองม้วน อัดถากร

นายทองม้วน อัดถากร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ
ว่ ปรากฏว่เกิดฝนแล้งเสมอๆ ไม่มีน้ำ

ตลอดเดือนต้นข้าวเพียงพอ ขอทราบว่
รัฐบาลได้เตรียมเครื่องมือเพื่อช่วยเหลือ
เอาน้ำเข้านา ในเมื่อเกิดฝนแล้งได้ทัน
ทุ่งที่หรือปลา และถ้ายังไม่ได้เตรียม
จะเตรียมไว้พร้อมทุกจังหวัดจะช้ของ
ประการใดบ้างหรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
กล่าวว่ รัฐบาลขอตอบว่ เรื่องนี้
รัฐบาลได้จัดการช่วยเหลืออยู่แล้ว เช่น
ทำการก่อสร้างการชลประทานในจังหวัด
ต่าง ๆ และเมื่อเกิดขาดแคลนน้ำขึ้นที่ใด
ก็ให้จัดส่งเรือนาคไปช่วยทำการสูบน้ำ
ให้ บางแห่งก็จ่ายเงินให้ คณะกรรมการ
จังหวัดจัดการเข้าเครื่องสูบน้ำการสูบน้ำ
และมีค่าน้ำมันน้ำเป็นค่าน้ำ การจะช่วยเหลือ
ได้เพียงใดนั้น ต้องแล้วแต่กำลัง
เงินจะอำนวยให้

นายทองม้วน อัดถากร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่ ในการเอาน้ำเข้านาทางบ่กัน
กระทรวง มิได้ช่วยเหลือประการใด
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าประสงค์จะให้รัฐบาล
เตรียมเครื่องมือเช่นเครื่องสูบน้ำหรือ
อะไรที่จะเอาน้ำเข้านาได้ คือให้เตรียม

ไว้ทั้งแก่คนเมื่อเกิดฝนแล้งก็ได้ช่วย
เหลือได้ทันทั่วทั้ง ถ้าแม้ว่ารัฐบาลจะให้
เงินแก่ว่าไม่มีเครื่องมือก็ทำอะไรไม่ได้
เพราะฉะนั้นขอให้เตรียมเสียทั้งแก่คน
จะได้เอาน้ำเข้านาเมื่อฝนแล้งได้ เพราะ
ว่ามีหนึ่ง ๆ เมื่อเกิดฝนแล้งขึ้นชาวเสีย
หายมากมาย จึงขอให้เตรียมเสียทั้งแก่
บ่อน้ำ จะชักช่องหรือไม

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
กล่าวว่า รัฐบาลได้ทอบแล้วว่าจะ
ได้ช่วยเหลือ และสกลหรับทางบก
กระทรวงก็ได้ช่วยเหลือเหมือนกันการ
ให้เงิน นั้น หมายถึง การ ทำ ทำ นบส่วน
อย่างอื่นเราก็ได้พิจารณาว่ามีอยู่
๒ทาง คือ ทาง ๑ การชลประทาน
ซึ่งเราก็ได้มีโครงการที่ จะได้ทำทั่ว ๆ
เวลานี้กำลังสำรวจอยู่ ส่วน ในเรื่อง
เครื่องมือ นอกจากจะได้ทำในการ
ชลประทานเป็นการใหญ่แล้วเครื่องมือ
เล็ก ๆ น้อย ๆ เราก็ได้พิจารณาเหมือน
กัน แต่เป็นจำนวนมากอยู่ที่เกี่ยวกับ
เรื่องเงินยังไม่พอ เพราะฉะนั้นเวลานี้
เรายังทำไม่ได้

นาย ทอง ม้วน อุตถากร
ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า รัฐบาลบอกว่าจะชักช่องในร่อง
แต่ทำไม่รัฐบาลไม่ขอเงินเข้ามาทางบ-
ประมาณเพื่อจะได้เตรียมการ

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
กล่าวว่า การที่จะขอเงินทำไร่นั้นก็
เกี่ยวกับโครงการ และว่าเราจะมเงิน
หรือไม่ ไม่ใช่ว่ากระทรวงใดจะไรขึ้น
แล้วก็ขอเงินขึ้นมาทุกอย่างไป ซึ่งเรา
ก็รู้สึกลอยู่แล้วว่า ย่อมทำไม่ได้ เพราะ
ฉะนั้นสิ่งใดที่เราคิดว่าเราพร้อมที่จะ
ดำเนินการได้แล้ว เราจึงขอเงินขึ้นมา

นาย ทอง ม้วน อุตถากร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า การที่จะเอาน้ำเข้านารัฐบาล
ได้ทั้งโครงการเป็นการใหญ่ คือการ
ชลประทาน แต่การชลประทานนั้นกว่า
จะสำเร็จก็เป็นเวลานานปี ข้าพเจ้า
ประสงค์จะให้ได้ในส่วนปลัดข้อมคือใน
เรื่องสูบน้ำทางฝน เพราะฉะนั้นจึงขอ
ให้เริ่มเตรียมตั้งแต่วันนี้ได้หรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
กล่าวว่า ขอให้ถามใหม่อีกที ไม่เข้าใจ

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เขาตามว่า ท่านจะเริ่มกันตั้งแต่ปีนี้จะได้อหรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ: กล่าวว่า สำหรับเรือนาถกลางใช้สำหรับที่มีน้ำลึกและกว้าง พอที่เรือนั้นจะไปได้ ถ้าหากว่าในพื้นที่ที่ไม่สามารถจะไปได้ การส่งเรือขึ้นไปนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นการที่จะพิจารณาช่วยเหลือก็ต้อง ใช้ ของอย่างอื่นไม่ใช่เรือนาถ

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า กระทบ ๓ หนแล้ว กระตุกไปของนายกิมเส็ง สินธุเสก

นายกิมเส็ง สินธุเสก ผู้แทนร่วม ๓ จังหวัดราชบุรี: กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการว่า โยเขตหัวหิน ของกรมรถไฟมีรายได้พอเลี้ยงตัวหรือไม่ ถ้าไม่พอเลี้ยงตัวจะจัดการขยายที่พักให้มากขึ้นและมีอัตราค่าเช่าถูกลงตลอดทั้งค่าอาหารด้วยเพียงวันละ ๖ บาท ๔ บาท จะได้อหรือไม่ เพื่อให้ผู้ประสงค์ทั่วไปได้มีโอกาสไปหย่อนใจได้บ้าง ซึ่งจะเกิดประโยชน์แก่กรม

รถไฟทั้งในทางค่าโดยสาร และค่าเช่าที่พัก

พ.อ. พระบริรักษ์ ขัย ทช กิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ: กล่าวว่ารัฐบาลขอตอบว่า การตั้งโรงแรมหัวหิน นั้น ความประสงค์เดิมของกรมรถไฟเพื่อบำรุงท่องเที่ยวกำลังขึ้นสู่ความเจริญ เพราะ มีคนพักและผู้มีอิทธิพลจะไปตั้งถิ่นฐานขึ้นชองอยู่มาก และมีมหาชนไปเที่ยวพักผ่อนตากอากาศและความเจริญ ได้ดำเนินมาเรื่อย ๆ แต่สมัยเศรษฐกิจคืออยู่นั้น ทั้งแต่โรงแรมหัวหินปฏิสนธิขึ้นใน สมัยโลกกิจเฟื่องฟูนั้น โรงแรมหัวหิน ได้เคยทำผลประโยชน์ที่ดีมากและมีชื่อเสียงไม่แพ้เพียงภายในประเทศแม้ ใน ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงด้วยก็เคย ได้มี ชื่อ กระฉ่อนอยู่อย่างไรก็ตามความประสงค์ของกรมรถไฟที่ถือการนั้นคือผล ประโยชน์ทางอ้อมคือค่าโดยสาร ในขณะที่แม้โลกกิจได้ตกต่ำมาและยังขึ้นไม่ถึงซีกเดิม และรายได้เฉพาะของโรงแรมหัวหินไม่เพียงพอก็จริง แต่ประโยชน์ทางอ้อมคือค่าโดยสารรถไฟนั้นยังคุ้มครองจะให้โรงแรมนี้ทางตัวไว้ต่อไป เพื่อฐานะแห่งโลกกิจฟื้นตัวขึ้นอีก ซึ่งก็ได้จากความ

สังเกตที่มีผู้โดยสารจากต่างประเทศ
เข้ามาประเทศไทยในปลายปีเพิ่ม
จำนวนขึ้นมาก และประกอบกับที่
รัฐบาลจะจัดให้มีการโฆษณา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหลักฐาน
มั่นคงขึ้นแล้ว โรงแรมหัวหินก็มีทาง
จะเลี้ยงตัวเองได้ ๒. วิธีการที่จะส่งเสริม
โดยลดราคาค่าที่พักและอาหารใน
โรงแรมหัวหินได้ถูกต้องนั้น กรมรถไฟ
ได้จัดทำอยู่แล้วขณะนี้ โดยวางอัตรา
ให้เป็น ๒ ฤดู คือพักในห้องเที่ยว
ระหว่างชั้นวาคจนถึงพระบาทม คึกคนละ
๑๐ บาท ระหว่างเดือนมิถุนายนถึง
พฤศจิกายนคึกคนละ ๕ บาทต่อวันรวม
ทั้งค่าอาหารด้วย แต่ความนิยมของพวกเขา
เราในการไปพักผ่อนเช่นนี้ โดยมากมักไป
กันเป็นหมู่เป็นคณะพร้อมกันเป็นครอบครัว
หรือมีบริวารไปด้วย จึงไม่ยากไป
พักที่บนโรงแรมหัวหิน เพราะต้องเสีย
ค่าใช้จ่ายเป็นรายตัวถึงแม้จะลดราคา
ลงก็ยังดีกว่าแพงอยู่คนเดียว เหตุนี้กรม
รถไฟจึงให้มีบริการโถงขึ้นให้เขาแล้ว
เหมือนกัน ๓. การลงทุนเพิ่มเติมโดย
ขยายที่พักชั้นอีก เห็นว่ายังไม่ถึงเวลา
สมควรเพราะผู้ไปตากอากาศหัวหินเป็น
ผู้มีฐานะบริบูรณ์ และมีบ้านพักของตน

เอง ส่วนมากผู้ที่ไม่มีที่พักก็มักมีพวก
พ้องหรือเช่าจากกันผู้จะพักโรงแรม
หัวหินจึงมีจำนวนจำกัด โรงแรมหัวหิน
จะไดรับผู้มาเช่าเพียงชั่วประมาณ ๒
เดือนค่าสักหรือและสัปดาห์อื่นไม่คุ้มกับ
ทุน ก็มักจะเกิดแย่งรายที่จากผู้ที่มี
บ้านให้เช่าอยู่แล้ว เพราะพวกให้เช่า
บ้านนั้นก็เพียงไดรับค่าเช่าปีละครั้งเพื่อ
จุนเจือการศึกษาบ้านและค่าสักหรือ หาก
ผู้มั่งคั่งคือเจ้าของบ้านบริเวณนั้น หก
น้อยด้อยไป ความเจริญของบริเวณ
นั้นก็นับจะค่อยลง และข้อที่หัวหินก็
จะร้างว่างเปล่าและกรมรถไฟก็จะได้
เงินค่าโดยสารน้อยลงอีก เราเคยสังเกต
เห็นตำบลตากอากาศชายทะเลแถบนั้น
ซึ่งขณะหนึ่งผู้คนมาก และขณะหนึ่ง
โรยไปคาม ๆ กัน นับว่านับจะเสียม
ลงเพราะบ้านช่องที่ปลูกไว้กันไม่มีค่า
บำรุงรักษาคุ้มค่า กรมรถไฟหวังว่า
เมื่อฐานะโลกก็ฟื้นฟูขึ้นแล้วก็จะชัก
ระกำของโรงแรมหัวหินให้มีขนาดขึ้น
ให้ชักจูงนักท่องเที่ยวมากขึ้นกว่าขณะนี้
นายภูมิเส่ง สนิษฐเสวก ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวไว้ ตาม
ที่รัฐมนตรีเศรษฐกิจการชี้แจงนั้นยังไม่

ทรงกับประเทศที่ข้าพเจ้าตาม ท่าน
รัฐมนตรีรับรองแล้วว่า หักเงินเวลานี้
ขาดทุน และเข้าใจว่าจะชดเชยนักทอง
เที่ยวหรืออะไรก็ตาม ซึ่งเวลานี้ก็ขาดทุน
อยู่แล้ว หลักของการทำเศรษฐกิจ
ในที่นี้ให้เจริญขึ้นก็มีอยู่ เช่นลงทุน
สร้างบ้านคึกคักเข้าให้ถูกตงอีก เพื่อให้
เหมาะสมกับความต้องการของผู้เที่ยวเตร่
ในหน้าร้อนบางที่อาจจะ...

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ตาม
ที่ท่านถามนี้ ท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว
เงินที่ลงทุนไปนั้นอาจจะไม่คุ้มค่า ท่าน
ตอบเป็นคำกว้าง ๆ มาแล้วว่า เพราะ
เหตุว่าคนที่จะไปหัดหินนั้นจากจำนวน
ขอให้ท่านตั้งคำถามใหม่

นายกิมเส็ง สนิชเสก ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี: กล่าวว่า ท่าน
รัฐมนตรีบอกว่าเงินสำหรับเที่ยวเตร่
ก็ไต่ลุดอยู่ในตัวแล้ว เช่นอย่างหน้าแล้ง
เอาราคาแพง และฤดูอื่นเอาราคาถูกลง
แต่กานชรรวมกันนั้น ไม่ค่อยมีใครเที่ยว
เตร่หนักในฤดูอื่น ก็คือต้องการจะมีที่
พักราคาถูกลง ทางรัฐบาลไม่มีนโยบาย
ที่จะคิดหาทางให้ท่านที่มีฐานะยากจน

พอประมาณเหล่านี้ โดยมีโอกาสพักผ่อน
บ้างหรือ

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทิศกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ:
กล่าวว่า รัฐบาลได้ตอบแล้วว่า
คนที่ไปเที่ยวหัดหินนั้น มีหนึ่งเพียง
ประมาณ ๒ เดือนเท่านั้น การที่จะไป
สร้างที่พักขยายออกไปอีกนั้น ไม่คุ้มค่า
ที่จะได้รับภายในเวลา ๒ เดือน นอก
จากนั้นถ้าเรา ไปตั้งขยายขึ้น ไม่คุ้มค่า
แล้ว ยังจะเป็นการไปแย่งของผู้อื่น
เข้าอีก

นายกิมเส็ง สนิชเสก ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี: กล่าวว่า ถ้า
ปรากฏว่าขาดทุน เช่นนี้เรา ให้พ่อค้า
รับเหมาไปเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น และ
รัฐบาลก็มีส่วนได้กำไรเสมอไป จะ ไม่
ดีกว่าหรือ จะทำได้อีกหรือไม่ เพราะ
เหตุใด

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทิศกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ:
กล่าวว่า ถ้ามีผู้รับจะทำอีกไม่ขอของ
ประธานสภาฯ: กล่าวว่า กระทุ
ข้อไปของนายทองม้วน อีกถาวร

นายทองม้วน อัครดากร
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐ-
 มন্ত্রীว่าการกระทรวงธรรมการว่า ขอ
 ทราบว่ารัฐบาล จะจัดการวางระเบียบ/
 จ่ายเงินบำรุงเงินให้แก่ครูโรงเรียน ประ-
 ชาบาลและสาร์วศึกรศึกษา ในเมื่อออก
 จากหน้าทีโดยไม่มีความสะดวกหรือหาไม่

ขุนประเจตคุณพันธ์ เตชะ
 นุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรม
 การ : กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบว่ากระทู้
 ที่มีใจความเช่นนี้ กระทรวงธรรมการ
 ได้กอบในกระทู้ของนายสนธิ เจริญรัฐ
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ในการ
 ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมัยสามัญ เมื่อ
 วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ แล้ว

นายทองม้วน อัครดากร
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่นายสนธิฯ เพราะ
 ฉะนั้นขอให้กอบกระทู้ถามของข้าพเจ้า

ขุนประเจตคุณพันธ์ เตชะ
 นุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรม
 การ : กล่าวว่า ตามกระทู้ที่ได้กอบ
 นายสนธิ เจริญรัฐนั้น ทางกระทรวง

ธรรมการได้รับว่า กระทรวงธรรมการ
 ได้พิจารณาที่จะให้บำเหน็จแก่ครู โรงเรียน-
 วิชาบาลและสาร์วศึกรศึกษาที่
 ออกไปโดยไม่มีความสะดวก

นายทองม้วน อัครดากร
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
 กล่าวว่า ได้วงกำหนดอย่างไร
 บ้างหรือเปล่า

ขุนประเจตคุณพันธ์ เตชะ
 นุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรม
 การ : กล่าวว่า เรื่องนี้กระทรวงธรรม-
 การ ได้พิจารณาวางระเบียบที่จะให้
 บำเหน็จครูโรงเรียนวิชาบาลเรียบ-
 ร้อยแล้ว

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
 กระทู้ต่อไปของ ร.ท. ทองคำ
 คล้ายโสภา

ร.ท. ทองคำ คล้ายโสภา
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี :
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนาย
 รัฐมนตรีถึงต่อไปนี้ รัฐบาลจะจัดการให้
 นักเรียนไทยในต่างประเทศที่สำเร็จการ
 ศึกษาแล้ว ได้เข้าฝึกหัดงานจริงๆในวิชา
 ที่เขาได้เล่าเรียนมาอย่างน้อย ๑ ปีก่อน
 ที่เขาจะเข้ามารับราชการ จะให้หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศ : กล่าวนายรัฐมนตรีได้
มอบให้ข้าพเจ้าตอบกระทู้ ตามนี้แทน
ท่าน ตามกระทู้ถามนี้ทางรัฐบาล ได้มี
ความเห็นตรงกันกับท่านผู้ถาม กล่าว
คือว่ากุศลคุณเรามีความปรารถนาที่จะ
ให้นักเรียนไปศึกษาในต่าง ประเทศ ได้
เรียนทั้งหลักวิชาและในทางปฏิบัติ แต่
ว่าในการที่จะให้ฝึกหัดท่านมีกำหนดเท่า
ไหนนั้น ข้อนี้คงสุดแล้วแต่ความจำเป็น
และอีกประการหนึ่งในบางวิชาหรือบาง
สถานที่เล่าเรียนนั้น การเรียนได้เรียน
ประกอบไปด้วยการฝึกหัดงาน ดังเช่น
นั้นในกรณีเช่นนั้นก็ไม่มีความจำเป็นที่
จะต้องให้เข้าฝึกหัดอีก แต่รวมความว่า
เป็นความประสงค์ของรัฐบาลที่จะให้
นักเรียนได้เล่าเรียนทั้งหลักวิชาและทั้ง
ทางปฏิบัติ

ปรัชานสภา ฯ : กล่าววว่า วาระ
ต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืน อสัง-
หาริมทรัพย์ เพื่อสร้างไร่อ้อยทิวอย่าง
ตำบลเกาะคา ตำบลศาลา ตำบล
วังพร้าว อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งคณะกรรมมา-
ธิการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว
เสนอให้พิจารณาในวาระที่ ๒ คือไป
ขอให้เลขาธิการสภา ฯ ออก

เลขาธิการสภา ฯ : อ้างว่า
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม-
ทรัพย์ เพื่อสร้างไร่อ้อยทิวอย่าง ตำบล
เกาะคา ตำบลศาลา ตำบลวังพร้าว
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง พุทธ-
ศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๑ มาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔

หลวงศรีประภัส ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววว่า
มาตราข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ แล้ว
วันที่กรรมาธิการคามให้ไปชี้แจงนั้น
ข้าพเจ้าไม่อยู่ ข้าพเจ้า ไปบ้านเสีย
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้คือ "เมื่อจะจัด
คนเข้าทำไร่อ้อยทิวอย่างให้เจ้าของที่ดิน
ที่ถูกเวนคืน ได้รับสิทธิเช่ารับจ้างทำ
ก่อน" การที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินี้ก็ด้วย
เหตุว่า พวกนี้เป็นพวกที่ขี้ตลกคนแก่
ในเมื่อเวลาที่เจ้าพนักงาน ได้โอนไปแล้ว
ภายหลังอาจจะไม่ให้เช่าแก่กรรมาธิการ
ได้บันทึกไว้ในรายงานนี้ว่า รัฐบาล

รับรองว่าถ้าหากว่าให้โอนไปแล้ว
ในชั้นแรกนั้น รัฐบาลจะเบิกโอกาส
ให้เจ้าของที่ดินทุก ๆ คน ใน ไร่ อ้อย นี้
ได้มีสิทธิเข้าไปรับจ้างทำ ไร่ อ้อย ก่อน
ถ้าหากว่ารัฐบาลรับรองเช่นนั้นและประ-
กาศให้ทราบแล้ว ข้าพเจ้าจะถอนคำ
แปดัญญัติของข้าพเจ้าเสีย เพราะฉะนั้น
จึงอยากจะทราบ ว่า รัฐบาล ได้ รับรอง
ตามที่กรรมการบ้านที่กวันจิ้งหรือไม่

พ. อ. พระ บรม ภัณฑ ทัษ ทัษ กิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ:
กล่าวว่า การพิจารณาว่าวาระที่ ๑ นั้น
รัฐบาลได้ตกลงไว้แล้ว และได้บันทึก
ไว้แล้วในรายงานการประชุม

หลวง ศรี ประ กาศ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่า
ในวาระที่ ๑ ข้าพเจ้าก็มิได้มา เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอทราบว่าที่รัฐบาลได้
รับรองไว้ในวาระที่ ๑ นั้น เหมือน
อย่างที่ข้าพเจ้าให้ถามนั้นหรือไม่

พ. อ. พระ บรม ภัณฑ ทัษ ทัษ กิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ:
กล่าวว่า อย่างที่กรรมการว่า

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า หมก
วาระที่ ๒ แล้ว

นาย กิม ทะ นิวัตน์พานิช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด: กล่าวว่า
เมื่อหมกวาระที่ ๒ แล้ว ในการที่จะ
พิจารณาว่าวาระที่ ๓ ต่อไปนั้น ข้าพเจ้า
ขอทราบเงื่อนไขข้อสภาฯ นี้ว่า ในการที่
จะให้ผ่านวาระที่ ๓ ต่อไปนั้น ข้าพเจ้า
เห็นว้างไม่เป็นการสมควร เพราะว่า
ร่าง พระราชบัญญัตินี้ยังไม่สมบูรณ์
ถ้าหากว่าจะให้ผ่านวาระที่ ๓ ไปก็ได้แล้ว
ข้าพเจ้ากลัวว่าความเสียหายจะออกนอก
แก่สภาฯ นี้ เพราะฉะนั้นจึงขอ
ทราบเงื่อนไขข้อสภาฯ นี้ให้พิจารณาโดย
รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้เคย
คัดค้านในการพิจารณาว่าวาระที่ ๑ ว่าขอ
อย่าให้สภาฯ นี้รับหลักการในเทศ ๒
ประการ คือ ๑. จะทำให้ราษฎรหลาย
ร้อยครัวเรือนได้รับความเดือดร้อน
ประการที่ ๒ ไม่เป็นการสมควรในการที่
จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของราษฎรเข้า
มาเป็นของรัฐบาลเพื่อประโยชน์แก่การ
อุตสาหกรรมการค้า แต่ว่าสภาฯ นี้ไม่
ได้รับความเห็นของข้าพเจ้าไว้พิจารณา
จึงได้ลงมติรับหลักการส่งไปให้คณะ
กรรมธิการพิจารณาต่อไป มีดังนี้

กรมการ ได้ส่งเรื่องขึ้นให้กลับขึ้นมา
 สู่สภาฯ นี้ ข้าพเจ้าได้ตรวจดูแล้วรู้สึก
 ว่ายังมีการบกพร่องอยู่ ซึ่งควรที่จะได้
 พิจารณาต่อไปว่า จะสมควรอนุมัติให้
 ออกใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไปได้หรือไม่
 พระราชบัญญัตินี้มีอยู่เพียง ๕ มาตรา
 และข้อความสำคัญที่สุดของ พระราช-
 บัญญัตินี้ก็คือในมาตรา ๓ ซึ่งมีความว่า
 "ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้
 กำหนดเขตไว้ ในแผนที่ท้ายพระราช-
 บัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายนามผู้เป็นเจ้าของ
 หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วย
 กฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
 ให้แก่กระทรวงเศรษฐการ" ในการ
 ที่บัญญัติไว้เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็น
 การบังคับให้ราษฎรจำต้องเวนคืนอสัง-
 หาริมทรัพย์ของตนให้รวมเข้าเป็นของ
 รัฐบาล และไม่ได้รับเงินค่าชดเชยแต่
 อย่างใด และมีได้บัญญัติถึงการ
 เกี่ยวข้อง.....

ประธานสภาฯ: กล่าวหา ไม่ใช่
 พระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าก็อยากฟังท่าน
 ให้มาถกกันหน่อยเหมือนกัน แต่เกรง
 จะเสียระเบียบ เพราะว่าข้อที่ท่านเสนอ

เมื่อมันเป็นข้อพิจารณาไปแล้วในวาระ
 ที่ ๑ และอีกข้อหนึ่งท่านบอกว่าไม่ได้
 บอกว่าจะต้องเสียค่าทำขวัญอะไรนั้น
 นั้นอยู่ในพระราชบัญญัติท่านก็ไม่ต้องหา
 รมทรัพย์ ซึ่งสภาฯ นี้ได้ออกไปแล้ว
 ในสมัยประชุมชาติไปก่อนในการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ รัฐบาลนี้ได้ออก
 พระราชบัญญัติโดยมีความยุติธรรม
 อย่างยิ่ง โดยมีระเบียบที่จะให้ค่าทำขวัญ
 อยู่ชดเชยแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจะมา
 พูดเช่นนี้ดู รู้สึกว่าจะเป็นการย้อนเอา
 พระราชบัญญัตินั้นขึ้นมาพูดใหม่ เพราะ
 ฉะนั้นในวาระที่ ๓ ตามระเบียบที่สภาฯ
 นี้เคยทำมาไม่เคยยอมให้ใครอภิปราย
 ถ้าไม่เห็นด้วยก็ไมยกมือเท่านั้นเอง แต่
 เมื่อท่านจะพูดข้าพเจ้าก็พยายามจะฟัง
 แต่ท่านก็พูดอย่างที่ท่านเคยพูดแล้วใน
 วาระที่ ๑ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสียใจ
 ในฐานะที่เป็นประธานจะยอมให้ไม่ได้

นาย กิม ทัช นรินต พานิช
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีวราห์: กล่าวหา
 ที่ข้าพเจ้า จะกราบเรียน ก็กราบเรียน
 เกี่ยวเนื่องด้วย พระราชบัญญัติเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น
 ด้วยเหตุนี้ เพราะเหตุว่าพระราช

บุญญ์กินั้น โศกถาวรเพียงว่าการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสาธารณูปโภคและ
 การเหมืองแร่ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ
 นี้ที่จะออกกฎหมายตรา ๗๘ หรือมาตรา
 ๕ นั้นเป็นการไม่ชอบ จะถือว่าการทำ
 อุตสาหกรรมเป็นการสาธารณูปโภคนั้น
 ไม่ชอบ คือจะถือว่าไม่ใช่การค้าไม่ได้
 การทำไร่ไถนเป็นการค้า จะถือว่าเป็น
 สาธารณูปโภคไม่ได้ ถ้าหากว่า จะที่
 ความเอาง่าย ๆ ว่าการนี้เป็นสาธารณูปโภค
 แล้วก็ไม่จำเป็น ที่จะต้องไปเขียนไว้ใน
 พระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์
 ว่า การทำสาธารณูปโภคหรือการทำ
 เหมืองแร่ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปบังคับ
 เขา เช่น นั้นก็ควรจะ ได้มี บทบัญญัติใน
 การที่จะให้ค่า ชักเชยอย่างเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ ยอมแล้ว
 ข้าพเจ้า จะ ได้อภิปรายถึง ข้อซัก ของ
 ข้าพเจ้าต่อไป

ประธานสภาฯ : กล่าวว่
 ที่จริงเรื่องนั้นในวาระที่ ๑ ข้าพเจ้าก็ได้
 ยอม ให้ ท่าน อภิปรายและคอยฟังว่าจะมี
 ไครคัดค้านหรือไม่ ก็ไม่มีไครคัดค้าน
 พระราชบัญญัตินี้ จึง ได้ผ่านวาระที่ ๑
 มา และขอที่ท่านพูดท่านใดพูดแล้ว
 และพูดหลายหนแล้วด้วย อีกประการ
 หนึ่งพระราชบัญญัติเวนคืน ที่คืน ที่ท่าน

ไม่พอใจในพระราชบัญญัตินี้ ท่านก็
 ชอบที่จะเสนอพระราชบัญญัติ แก้ไขมา
 ได้ แต่เรื่องที่ท่านไม่เห็นด้วยนี้ เวลา
 ที่ท่านไม่เห็นด้วย ท่านก็อาจจะคัดค้าน
 ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะมาพูดในวาระนี้
 ข้าพเจ้าเกรงว่าจะเสีย ระเบียบ และ
 ข้าพเจ้าได้ฟังมานานแล้วไม่มีอะไร แล้ว
 คือไปพิจารณาวาระที่ ๓ ว่าพระราช
 บัญญัตินี้ควรจะออกไปเป็นกฎหมาย ได้
 หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้
 ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรด
 ยกมือขึ้น

นายกิมทชะ นิสันตพานิช
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด : กล่าวว่
 เป็นการซักข้อข้อบังคับท่านประธานฯ
 ข้อบังคับข้อ ๓๒ มีว่า "ในการพิจารณา
 วาระที่ ๓ ให้ปรึกษาแต่ข้อเดียวว่า
 ร่างที่ใดแก้ไขเพิ่มเติมตกลงกันแล้วนั้น
 สมควร จะออกเป็น พระราช บัญญัติ ได้
 หรือไม่" ในการที่ข้าพเจ้าคัดค้านเห็น
 ว่ายังไม่ควรออกใช้เป็นกฎหมาย ในการ
 ที่ว่า ให้มีการ ปรึกษากันก็ ต้องมี การ
 อภิปราย ถึงเหตุผล ถ้าไม่มีอภิปราย
 เหตุผล แล้ว จะ เป็นการ ปรึกษา
 อย่างไร.....

ประธานสภาฯ : กล่าวว่
 ไม่ใช่ ข้าพเจ้า ก็บอกที่ประชุมแล้ว

ที่ข้าพเจ้าจะให้ท่านวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า
พระราชบัญญัตินี้ ควรออกใช้เป็น
กฎหมาย ขอให้ไปรทกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๒ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรทกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอันว่าออกกฎหมายใช้บังคับได้ ขอ
ไปร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่คัมภ
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของรัฐบาล

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าววา รัฐบาลได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมแร่คัมภ ฉบับ
ที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาบัดนี้
หลักการว่าเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎ
กระทรวงวางทางการให้เจ้าพนักงาน
ศุลกากรปฏิบัติให้กำเป็นไปตามโครง
การควบคุมแร่ระหว่างประเทศ เหตุ
ผลก็คือว่า พระราชบัญญัติควบคุมแร่
คัมภ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ออกไป
แล้วนั้นไม่มีบทบัญญัติที่จะให้อำนาจแก่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออก
กฎกระทรวงวางทางการสำหรับให้เจ้า
หน้าที่ศุลกากรปฏิบัติ เพราะฉะนั้น

ในชั้นนี้จึงได้เสนอเพิ่มเติมความหลักการ
นั้นเพราะฉะนั้นหวังว่าสภา ฯ คงจะ
พิจารณาไว้หลักการ

พระพิไลสุนทรการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดภูเก็ต : กล่าววา
ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรจะรับหลักการเป็น
อย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าในเดือนเมษายน
เราจะได้เพิ่มอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็น
๑,๘๕๐ ล้าน และรวมทั้งเกาะเป็น
๒๐,๓๕๐ ล้าน เพราะฉะนั้นสมควรที่
จะรับหลักการได้

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
มีผู้ใคร่พูดอีก

นายเนย สุขุม ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าว
วา ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
บัดนี้มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้าจะ
ขอให้สภา ฯ วินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณา ขอให้ไปรทกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอันว่ารับหลักการพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณา

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าววา เรื่องนี้แล้วแต่สภา
จะเห็นสมควร ก็ดำเนนสมควรเสนอ
รูดเคียว รัฐบาลก็ยอม

ธิการ : กล่าววา ขอเสนอให้พิจารณา
รูดเคียว

ประธานสภาฯ : กล่าววา
เรื่องนี้รัฐบาลต้องเสนอ

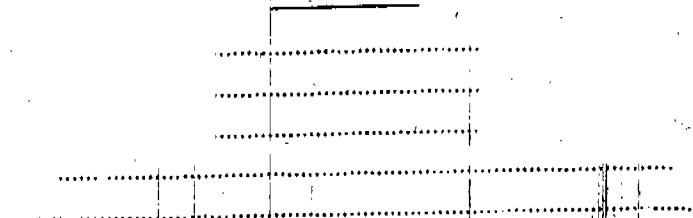
ประธานสภาฯ : กล่าววา ทาง
รัฐบาลเสนอให้พิจารณา รูดเคียว ถ้า
ที่ประชุมไม่ ชักข้ออง ข้าพเจ้าจะถือว่าที่
ประชุมนี้อนุมัติ ที่ประชุมอนุมัติให้
พิจารณา รูดเคียว ขอให้เสนาธิการ-
สภาฯ อาน

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา

เลขาธิการสภาฯ : อานวา

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบบุก (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๗๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุม
แร่ดิบบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบบุก
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมแร่ดิบบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "ให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงตาม

พระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับระเบียบการตุลาการควบคุมการตั้งเรือออกนอกร
ราชอาณาจักร กฎกระทรวงตามที่กล่าวในสองวรรคก่อนนั้น เมื่อได้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

นายแช ยูนิพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : กล่าววา
ความตอนท้ายที่ว่า "กฎกระทรวงตาม
ที่กล่าวในสองวรรคก่อนนั้น" ข้าพเจ้า
เข้าใจเราหมายถึงถึงวรรคที่สองวรรค
เดียวเท่านั้นข้าพเจ้าขอแปรญัตติตัดคำ
ว่า "ตาม ที่กล่าว ใน สอง วรรค ก่อน"
ออกคงอ่านได้ความว่า "กฎกระทรวง
นั้นเมื่อประกาศใน ราช กิจ จานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้"

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าววา ตามร่างนี้เห็นว่าถูก
ข้อคิดแล้ว เพราะเหตุว่าเราให้เพิ่มขึ้น
อีกวรรคหนึ่งเป็นสองวรรค และวรรค
เดิม นั้น เป็น หน้า ที่ ของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตราธิการ

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เมื่อ ไม่มี ผู้ใด มี ความ เห็น ประการ ไค
หมควาระที่ ๒ ขอไปพิจารณาว่าวาระที่
๓ ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควร จะออก
ใช้ เป็น กฎหมาย ได้หรือไม่ ผู้ใด เห็น ว่า
ควรออกพระราชบัญญัตินี้ ได้ ขอได้
ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกอภิปรายพร้อมพรียง
ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอันว่าให้ออกพระราชบัญญัติใช้เป็น
กฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระราช
บัญญัติเสนอนานหน้าสยาม พุทธ-
ศักราช ๒๔๗๕ ของนายสุวรรณ
มหัทธษกาญจนะ

นายสุวรรณ มหัทธษกาญจนะ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม :
กล่าววา หลัการ เพื่อ เปลี่ยนแปลง
แก้ไขพระราชบัญญัติการเดินเรือมาตรา
๕๓-๕๔ พ.ศ. ๒๔๕๖ ให้ สัมกับ
สภาพการเดินเรือในสยาม และ เหตุผล
พระราช บัญญัติ การเดินเรือในนานหน้า
สยามตามมาตรา ๕๓-๕๔ พ.ศ.
๒๔๕๖ นั้น ประชาชนผู้ประกอบ
การอาชีพไม่สามารถที่จะ ปฏิบัติ ได้ถูก
ต้องครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ได้
ถ้าแม้ว่าเจ้าหน้าที่บริหารส่วนภูมิภาคจะ
ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราช บัญญัติที่
ได้ประกาศใช้นั้นแล้ว บรรดาเจ้าของ
ผู้ที่ ประกอบ การ อาชีพ ที่ อยู่ ถัด ลง ไทย
ตาม มาตรา ๕๔ ทุก ราย ไป โดย เหตุ
นี้สมควรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเสียให้

เพื่อให้เหมาะ สัมกับสภาพการณ์ที่
ประชาชนปฏิบัติอยู่ในเวลานี้ กับเป็น
การช่วยสนับสนุนประชาชนที่ประกอบ
การอาชีพนั้น ๆ ให้อยู่คงทนถาวร สัมกับ
ที่ประชาชน ได้เสียภาษีอากรให้แก่รัฐ
อีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัตินี้ได้
ประกาศใช้มานานถึง ๒๔ ปีแล้ว ถ้า
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข จะเป็น
เหตุที่น่าเกรงกว่าประชาชนผู้ ประกอบ
การอาชีพจะเลิกไม่ทำการอาชีพต่อไป
ข้าพเจ้าขออภิปราย ประกอบว่าข้าพเจ้า
ทราบดีว่ารัฐบาลนี้มีความประสงค์เป็น
อย่างหนึ่งที่จะทำนุบำรุงราษฎรให้มีอาชีพ
อื่น ๆ และมีให้กรมการว่างงานเพิ่ม
ท่วมล้น ประเทศ จึงจะเห็นได้จาก
หนังสือกระทรวงมหาดไทย ๑๘/๒๔๗๕
ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ ให้
เจ้าพนักงาน ส่วนภูมิภาค หาสุทางให้
ประชาชนมีอาชีพหรือที่มีอาชีพอยู่แล้ว
ให้พยายามช่วยส่งเสริม แต่ตามบัญญัติ
การเดินเรือ พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๕๓-
๕๔ เท่าที่ประกาศใช้ฉบับนี้เป็นการ
ปิดไม่ให้ประชาชน ประเภทที่ ประกอบ
การอาชีพทาง โพงพาง สามารถ ปฏิบัติ
ได้ตามนั้น แล้วพระราชบัญญัตินั้น
จะเป็นประโยชน์อย่างไร ทั้งตัวอย่าง
ที่ ได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์
ศกนี้ เจ้าหน้าที่ส่วนบริหารภูมิภาคได้

ทำการจับกุมราษฎรที่มีอาชีพ ในทาง
โพงพางประมาณ ๑๑-๑๒ ราย โดยมี
ข้อหาว่าไม่มีไฟให้มันแสงสว่างไว้บนตลิ่ง
และเบ้าเขาควาย ให้ตรงกัน แนว ของ
โพงพางตามมาตรา ๕๓ กับหาว่าไร้ไม้
ไผ่ผูกโยง ระหว่างตลิ่งเส โพงพาง
ติดต่อกันตามมาตรา ๕๔ เหล่านี้เป็นต้น
ประชาชนเหล่านี้ ได้ถูกเจ้าพนักงาน
ปรับรายละ ๕ บาท ซึ่งเป็นเหตุให้เกิด
ความเดือดร้อน ซึ่งรัฐบาลนี้ ได้เห็นออก
ประชาชนผู้ยากจน คนแค่น ที่พยายาม
ประกอบอาชีพในการค้าขนทรายตามปกติ
การอาชีพประเภทนี้เท่าที่ข้าพเจ้าเห็น มา
ประมาณ ๓๐ ปีแล้วประชาชนได้กระทำ
อย่างนี้ ตลอดมา และเจ้าหน้าที่ ส่วน
ภูมิภาคแต่ละครั้งก่อนนั้นเท่าที่ไปตรวจตาม
ท้องที่ในตำบลต่าง ๆ ทั้งเข้านหัวหน้า
แผนกได้เห็นอยู่เช่นนั้นก็ได้ทักท้วง
อย่างหนึ่ง ซึ่งยาก ไม่ จนกระทั่งมา
มีเหตุจับกุมกันขึ้น เมื่อวันที่ ๑๓
กุมภาพันธ์นี้เอง ตามธรรมดา ประชาชน
ผู้ประกอบการอาชีพประเภทนี้จะมีทะเบียน
อยู่ประจำที่อำเภอแล้ว เมื่อเขากระทำ
ผิดต่อพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ จะ เรียก
ร้องมาทำการไต่สวนก็ได้ ไม่น่าจะทำ
ถึงกับเกิดการจับกุมคนซึ่งให้เป็นที่น่า
อนาถอกุศลเช่นเลย เงินค่าภาษีอากรใน
ประเภท โพงพางนี้ สำหรับ ในท้องที่

จังหวัดสมุทรสงคราม ตามขอรับเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ประเภทเงินค่าที่ ๒.๐๒๕ บาท ประเภทอาชญาบัตรค่า สูง ๑.๐๕๕ บาท รวมเป็นเงิน ๓.๒๒๕ บาท ถ้ารัฐบาลนี้ไม่แก้ไข พระราชบัญญัตินี้ให้ทันสมัย ในปี ๒๔๘๐ แล้ว เกรงว่าประชาชนจะไม่ ประกอบการอาชีพประเภทนี้อีกต่อไป เพราะว่าเป็นภัยต่อพระราชบัญญัติการ เคนเรือ พ.ศ. ๒๔๕๖ นั้น

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ กล่าวไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติเสนอ สภาฯ ครั้งนี้มีข้อความสำคัญที่จะแก้ไข ความเดิมอยู่ ๒ มาตรา ก็คือมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๓ ที่บัญญัติ ไว้แก้ไขนั้นมิว่า ถ้ามีเรือทุ่นหรือหลัก โพงพางกีดก้าการจับสัตว์อยู่แล้ว หรือ ในลั่วคลองลำน้ำจะตั้งขู่จุกไฟ บนหลัก หรือบนทุ่น ที่อยู่ ห่าง คลังที่ สก๑ กวาง กับบนฝั่ง ๑ กวาง เพื่อให้เป็น ช่องทาง สำหรับไม่ให้เรือเดินเข้าไปในนั้นเวลา ค่ำมืด และจะตั้งเป่าเขาควายเพื่อเป็น เสียงสัญญาณ ส่วนของที่เสนอขอเปลี่ยน เป็นว่าไฟคองที่จุกบนฝั่งนั้น ให้เล็กและ เล็กกว่า เป่าเขาควาย และมาตรา ๕๔ เดิมว่าทุ่นหรือหลักสำหรับจับสัตว์นั้น

ห้ามมิให้ผูกโยงถึงกันด้วยลวดลิ่มไม้ให้ใช้ ผูกด้วยเชือกอย่างเดียวกันหรือรวมเนื้อที่ เคยทำกันอยู่ และห้ามมิให้ผูกโยงจาก ผึ่งด้วยเชือก หรือด้วยไม้ยาวให้เป็นที่ กีดขวางแก่ทางเดิน ของเรืออื่น การ ห้ามนั้นเห็นว่าเป็นการไม่สมควร ถ้า เอาไม้รวกเข้าไปผูกระหว่างเสาและทุ่น เช่นนั้นแล้ว เวลาที่เรือผ่านเข้าไปใน ระหว่างนั้นก็เป็นอันตราย ถ้าเป็นเรือ กลไฟใบจักรอาจจะทำหักได้ ถ้าแม้ว่า เป็นเรือเล็กที่เข้าไประหว่างนั้น ไม้ไฟ ที่แข็งระหว่างหลัก ๒ หลักนั้นและแข็ง ด้วย จะทำให้เรือชนเอียงได้จนเป็น ภัยต่อการเดินเรือ เพราะฉะนั้นพระราช บัญญัติจึงได้ห้ามไว้ แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวงเศรษฐกิจเห็นว่า ใน มาตรา ๕๔ จะยอมให้แก้ไขไม่ได้ เพราะ ว่าเรากำลังถึงการค้าในการจับสัตว์น้ำ จะเสียผล การเดินเรือก็จะเบียด เมื่อ เช่นนั้นแล้วจึงเห็นว่าไม่ควร จะแก้ไข ในมาตรา ๕๔ นี้ ในมาตรา ๕๓ ก็เช่น เดียวกัน ถ้าจะไม่ให้จุกไฟเป็นสัญญาณ บอกเขตรหว่างคลังลงมารันถึงเขก ห่างจากคลัง จะเป็นการพ้องแก่ข้อแ่ก การเดินเรือเข้าไป ในระหว่างนั้นก็เป็น อันตรายได้เช่นเดียวกัน

นายสุวรรณ มหัทธนะการุญนะ
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม
 กล่าวว่า ในข้อเท็จจริงไฟชนคลัง
 คามชรรคมการุญการที่เป็นอยู่แล้ว เรา
 มีโคเคยกระทำกันเลขกึ่ง ๓๐ ปี อีก
 อย่างหนึ่งคามชรรคมการุญการในบ้านของ
 บุคคลที่อยู่บนแนวข้างทาง โครเคา
 จะยอมให้เจ้าของไฟงพางไปกองไฟไว้
 ขอให้ท่านรัฐมนตรีออกไปดูคามชรรคมการุญการ
 ว่าสภาพการณเป็นอยู่อย่างไร และ
 ไฟงพางที่ทำมาแล้ว ๓๐ ปีกว่า ไม่ไค้
 ปรากฏเป็นอันตรายแก่การสัญจรของ
 เรือเลย ถ้าไปดูมาครา ๕๔ แล้ว ใน
 พระราชบัญญัติเคาให้ใช้เชือกโยงจาก
 คลังไปหาหลักไฟงพางเท่ากับเป็นการ
 เคอิดร่อนแก่การสัญจรเคินเรือ และ
 ไค้เกิดชน ในจังหวัดอ่างทอง ชนแล้ว
 และ ไค้เคยมีคำร้องมายัง กระทรวง-
 เศรษฐการ ครังหนึ่งแล้ว ก็อวิธิทำ
 ไฟงพางนั้น เขาทำไฟงพางบึกใช้ตว
 โยงคามาหน้า เมื่อน้ำพุกมาปลากักระโค
 เขาไฟงพางเหลานั้น ตามีเรือมาก็ถูก
 ทางเสื่อพุกชากไป ถ้าใช้เชือกแล้ว
 ความเห็นชวของเขาคจะบาคไม่ไค้เป็น
 อันชาก และกัระหว่างเสาไฟงพาง
 จะต้องไค้ไปโยมา ถ้าเราเอาเชือกไป

ใช้ความถาวรก็อยู่ไค้ เมื่อพระราช
 บัญญัตินี้ปฏิบัติ ไม่ไค้ อธิของ
 พดเมืองก็ทกไป เมื่อทกไปแล้วคาม
 หนึ่งสือของกระทรวงมหาดไทยที่ส่ง
 ไปเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายนก็ไม่มี
 ประโยชน์อะไร ความที่จจริงเป็น
 เช่นนี้

นายทองอยู่ พุดพัฒน์ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่า ร่าง
 พระราชบัญญัติเคินเรือนี้เท่าที่ข้าพเจ้า
 ไค้ฟัง รัฐมนตรีเศรษฐกิจการกับท่าน
 สมาชิกผู้เสนอ เมื่อไคร้กรอญทุกผล
 ทั้งสองฝ่ายแล้วเห็นว นำจะรับ
 หลกการไค้ เพราะเรือนี้เมื่อคุแล้ว
 จะเห็นวร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ประ-
 โยชนแก่ประชาชนเป็นส่วน ใหญ่ เท่าที่
 ไค้ฟังจากท่าน สมาชิกผู้เสนอบอกว
 เมื่อก่อนไค้มีหลกก็อยู่บนคลัง และ
 ส่วนที่ทูนนั้นก็มีหลกผูกเชือก โดย
 ดึงกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว การสัญจร
 ของเรือก็ยอม จะเป็นการลำบากอยู่
 นั้นเอง ในร่างนี้มีความวาทูน อยู่ใน
 หน้าสองแห่ง ผูกโดยดึงกันหาไค้ออก
 ไปถึงฝั่งไม่ ทำให้เรือไปไค้ไม่ถึงฝั่ง
 และมาครา ๕๓ ข้าพเจ้าไค้ดูร่างทุกสอ
 แล้วเห็นว ข้อความนั้นวิทุกก็อมีไฟ
 อยู่บนเรือ และบนคลังพร้อมเพรียง เพื่อ
 ให้ความสว่าง เมื่อรวมทั้งหมดมาครา ๕๓

และ ๕๔ แล้วเห็นว่า ประโยชน์ของ
ประชาชน จะได้รับดีกว่าซื้อความเค็ม
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนให้
รับหลักการ

พ.อ. พระ บวร ภัณฑะบุททิศ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
กล่าวว่า สมาชิกทั้งสองท่านที่อภิปราย
มาแล้วยังเข้าใจอยู่ คือในมาตรา
๕๔ ในพระราชบัญญัติเก่าที่บอกว่า
อนุญาตให้ โขงจากฝั่ง คลองมาถึงพื้นที่
ขวางกลางนั้น พระราชบัญญัติเก่าห้าม
อยู่แล้ว ท่านก็เสนอมาห้ามอีก ร่าง
พระราชบัญญัติเก่าว่า ห้ามมิให้เอา
ไม้ไผ่หรือไม้แฉ่ง ข้าพเจ้าจะอ่านให้
ฟังดังนี้ "ให้ผูกด้วยเชือกอย่างเกี้ยวตาม
ธรรมเนียมที่เคยทำกันอยู่" เราจะเห็น
ได้ว่าพระราชบัญญัติที่ออกเมื่อ ๒๔ ปี
มาแล้วทำอย่างไร ตามนี้เราก็ทำอยู่คือ
พลเมืองทำอยู่แล้ว คราวนี้เอาอะไรไป
ผูกก็ได้ ถ้าเอาดวกหรือไม้ไปผูกก็เป็น
อันตรายมาก ตาม พระราชบัญญัติเก่า
บอกว่าต้องผูกไฟชน ที่ตรงกลาง จุกหนึ่ง
และที่หน้าเขากวาย และ ที่พื้น มี ไฟอีก
จุกหนึ่งเพื่อบอกว่าระหว่าง ๒ จุกนี้อย่า
เข้าไปบนครวณนี้มาชอนกัว่า อย่าเอาเลย
๒ จุกเอาแค่ จุกเดียวละ อย่างนี้

ไม่เป็นการก็เลย - ความหลังมีเรือ
พรตพรตเข้ามาก็เป็นอภัยราย

นายสุวรรณ มหัทธนะกาญจนะ
ผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม
กล่าวว่า ตามข้อบังคับของกระทรวง
ที่ออกไปแล้วให้เว้นระยะ ๓๐วา ๓๐วา
จากคลองถึงหลักโพงพางกรมธรรม์มาเรา
ทำไม่ได้ เราต้องทิ้งกันเมื่อ ๓๐วา เรา
จึงจะวางหลักได้ ข้อเท็จจริงเป็นอย่าง
นั้น ถ้าหน้าบ้านของท่านรัฐมนตรี
ท่านจะยอมให้เขาจุกไฟไหม้ ถ้าเป็น
หน้าบ้านของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ยอม
ให้เขาจุกไฟหรือ และจะไม่ยอมให้เขา
เบ้าเขากวายหรือ โกรธจะยอมในรูปการณ
ที่เป็นอย่างนั้น เหตุผลที่ขอแก้กันไม่
ถือคร่อนอะไรเท่าไร ถ้ารัฐบาลนี้
ไม่ต้องยกเรื่องภาษีอากรที่ควรจะให้
แรงหนักลงไปที่เขาเล็กเสียดีกว่า เป็น
อาชีพของเขาโดยสุจริต ๆ ๆ ไม่มีการ
ทุจริต และเจ้าพนักงานก็ปฏิบัติอยู่
แล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.น.รับเข้า
ห้องซึ่ง เอาประชาชนเข้าห้องซึ่ง
จะอย่างไรอยู่ละ กรมนี้ ข้าพเจ้ากล่า
ยยืนยัน และถ้าไม่แก้ไขพระราชบัญญัติ
นี้ ประชาชนในท้องถิ่นนี้ซึ่งเสียเงิน

ภาษาอากร ๓ พันเศษ จะไม่ทำเลยขอ
ให้รัฐบาลเป็นห่วงในข้อนี้ด้วย

ด. ยู เกียง ทองลงยา ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าคิดว่านาที่รัฐบาลจะท้องรับ ไป
พิจารณาว่า ในการที่ผู้เสนอขอแก่
พระราชบัญญัตินั้นจะมีข้อเท็จจริงเพียงไร
การที่ท่านสมาชิกขอแก้เพื่อประโยชน์
แก่ประชาชน แต่รัฐบาลยังไม่ทราบข้อ
เท็จจริงโดยละเอียด ข้าพเจ้าคิดว่าขอให้
รัฐบาลรับไปพิจารณาโดยละเอียด
เสียก่อนที่จะลงมติรับหลักการ

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุท ธกษิ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ:
กล่าวว่า ถ้าท่านสมาชิกผู้เสนออยากให้
พิจารณาในข้อเท็จจริงคือไปแล้ว ก็ขอ
แจ้งให้ทราบว่าเวลานี้กระทรวงเศรษฐ-
การ กำลังให้กรม การพิจารณาร่าง
พระราช บัญญัติ เकिन เรืออยู่ ทั้งแต่กัน
จนปลาย ฉะนั้น ท่าน ต้องการ จะให้
กระทรวงเศรษฐการพิจารณาข้อเท็จจริง
ก่อนรับหลักการ ก็ไม่เป็นการขัดข้อง

นายสุวรรณ มหัทธนะกาญจนะ
ผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม:
กล่าวว่า ถ้ารับไปพิจารณาแล้ว จะส่ง
ในปี ๒๔๕๐. หั้น หรือ ไม่ เพราะว่า

เขาจะ ต้องเสีย ภาษาอากร และอย่าให้มี
การจับกุมอย่างครวทักแล้วมา รัฐบาล
จะรับรองได้หรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุท ธกษิ
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐการ:
กล่าวว่า พระราชบัญญัติ เकिन เรือมีอยู่
๓๐๐ กว่ามาตรา ถ้าจะ ให้เสนอ ใน
สมัยนี้เห็นว่าเป็นไม่ทัน แต่ พ.ศ. ๒๔๕๐
อาจจะทัน

นายสุวรรณ มหัทธนะกาญจนะ
ผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม:
กล่าวว่า หั้นหรือ ไม่หั้น ข้าพเจ้า ไม่ว่า
แต่วิธีปฏิบัติ การอย่า ให้ประชาชน ได้
รับความกระทบกระเทือนอย่างเมื่อวันที่
๑๓ กุมภาพันธ์ จะได้ใหม่ ถ้ารับรอง
ได้ว่าไม่มีการกระทบกระเทือนก็ยอม

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า
นั้นเขาปฏิบัติ การตามกฎหมายนี้ท่าน
ถ้าท่าน เห็นว่า ไม่ถูกต้องก็ กระตุ้นตาม
ข้าพเจ้า จะ ใ้รัฐบาลตอบ ในโอกาสอื่น
ไม่ใช่โอกาสนี้ โอกาสนี้ รัฐบาลพร้อม
ที่จะรับไปพิจารณา ท่านก็ยังไม่ได้แสดง
ความประสงค์และไม่มีใครเสนออย่างไร

นายสุวรรณ มหัทธนะการอุยจนะ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม
กล่าวว่า ถ้ารัฐบาลปฏิบัติไม่ถูกต้องให้
โทษ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ความจริงการที่รัฐบาลจะรับ
ไปพิจารณาแก้ไขประโยชน์แก่ทนายสมาชิก
เอง แต่เมื่อทนายสมาชิกจะชี้โทษ
ข้าพเจ้าก็ขอเสนอให้ลงมติว่า จะยอมให้
รัฐบาลรับไปพิจารณาหรือไม่

มีสมาชิกรับรอง

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชัยนาท: กล่าวว่า ตามที่
ทนายสมาชิกเสนอเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
ยังไม่ถูกต้องตามความประสงค์ของผู้เสนอ
ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเสนอว่า พระราช-
บัญญัตินี้ควรรับหลักการหรือไม่ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอญัตตินี้

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า มีผู้
รับรองแล้ว ญัตตินี้เป็นญัตติหลังที่สุด
ใครจะเสนอญัตติใหม่ก็ตาม

นายไต้ ปานิกบุตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา: กล่าวว่า ที่จริง

เป็นเรื่องเล็กน้อยทั้งรัฐบาลกับสภาผู้
แทนราษฎรก็เหมือนมีความอยากจะทำ
บุญด้วยกันให้เป็นประโยชน์ต่อคน
ทั้งผู้เสนอให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
เป็นการสมควร เพราะเห็นว่าควร
เห็นว่าควรจะให้สภาผู้แทนราษฎร
อย่างที่เหมาะสมแก่กัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ญัตติ
นั้นเราเสนอก่อน ญัตติหลังที่สุด
ผู้แทนชัยนาท เพราะฉะนั้น
ญัตติของผู้เสนอหลังที่สุด

นายเลียง ไชยนิตย์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: กล่าวว่า
ญัตติหลังที่สุดคือของนาย
สวนญัตติของผู้แทนชัยนาท
อยู่แล้ว ญัตติหลังที่สุดของสภาผู้
แทนราษฎรซึ่งไม่สมบูรณ์
ขอเสนอญัตติว่าให้ส่งไป
พิจารณา

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ไม่ใช่
นายกานอยู่เคียงเสนอขอ
สอนเสนออย่างหนึ่งให้
ข้าพเจ้าเห็นว่า คนในสภาผู้

เพราะฉะนั้นจะท้องให้วินิจัยว่าจะเอา
อย่างไร

ต. ยู เกียง ทองสงยา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้ายกจะเรียนท่านสมาชิกผู้เสนอ
ญัตติ คือ คุณเสอน คราวก่อนหน้าเคย
ลงมติกันว่าควรส่ง ให้รัฐบาลรับไป
พิจารณาหรือไม่ ก็ว่าญัตติก่อนคือที่เป็น
ประโยชน์ต่อประชาชน ข้าพเจ้าคิดว่า
ท่านควรจะทำนึ่งถึง ในฐานะนี้กลง
การเมืองขอให้ท่านถอนญัตติเสีย

ร.ต. สยุม วงษ์โต ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชัยนาท: กล่าวว่า ที่
ข้าพเจ้าเสนอเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นทางข้าง
ผู้เสนอ เพราะว่าที่ท่านเสนอเช่นนั้น
ไม่ถูกทางของผู้เสนอ ข้าพเจ้าเสนอว่า
จะรับหลักการหรือไม่ควรรับ ข้าพเจ้า
เป็นนักการเมืองผู้หนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ถอน

นายเตียง โขยกาต ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุดรราชธานี: กล่าวว่า
เหมือนจะ ไม่มีการอภิปรายเพราะว่า
ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติเมื่ออีกแล้วว่าจะส่ง
ให้รัฐบาล พิจารณาหรือไม่

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ไม่ใช่
ท้องเอาเนื้อความ ไม่ใช่ถ้อยคำ ข้าพเจ้า

จะให้ไว้วางใจเป็นการ ประชุมข้าพเจ้าฟัง
ท่านมานานแล้ว ที่นี้การฟังก็ต้องให้
เป็นไปตามผู้เสนอ และที่ประชุมพวกนี้
มากแล้ว ข้าพเจ้าขอให้อินิจฉัย ผู้ใด
เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัตินี้ ขอให้ไปรอกยกมือขึ้น

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา: กล่าวว่า
ขอประทานโทษท่านประธานฯ ข้าพเจ้า
เข้าใจประเด็น ๒ ทาง คนหนึ่งว่าควร
รับหลักการหรือไม่ อีกคนหนึ่งว่าจะ
ส่งรัฐบาลหรือไม่.....

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ไม่ใช่
พูดในเรื่องเท่านั้น และข้าพเจ้าเห็นว่า
มีหลักเท่ากันข้าพเจ้าได้ให้วินิจัยแล้ว

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา: กล่าวว่า
ขอประทานโทษ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าควร
จะตั้งปัญหาถามนี้ คือ ใครเห็นว่าควร
รับหลักการ และใครเห็นว่าให้รัฐบาล
รับพิจารณา ถูรับหลักการ จึงจะเอา
ข้อที่ว่าใครรับหลัก ใครกล่าวไม่รับ
หลักการลงมติต่อไป

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ตาม
ระเบียบที่ประชุมนี้ได้เคยพิจารณาเป็น

ค่ากลางว่า จะรับ หลัก การ หรือ ไม่ รับ
ไม่ใช้ รับ หลัก การ หรือ ส่ง ให้ รัฐ บุลา
ไม่ใช้อย่างนั้น เขาหรือไม่เอาเพราะ
ฉะนั้นผู้ใดเห็นว่าควร รับ หลัก การ แห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

ประชาชนสภาฯ กล่าววา ฝ่ายที่
รับหลักการ ๑๔ ท่าน ฝ่ายที่ไม่รับ
หลักการ ๓๔ ท่าน เป็นต้นว่าพระราช-
บัญญัตินี้ตกไป วาระต่อไปร่างพระราช-
บัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๒) พุทธ-
ศักราช ๒๔๗๘ ของนายแชน ยูนีพันธ์

นายแชน ยูนีพันธ์ ผู้แทน
กรม อุต จง หัก เพชรบุรี : กล่าว ว่า
พระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ที่ข้าพเจ้าเสนอขึ้น
มานั้นหลักการว่า จะเพิ่มการห้ามพนัน
อ้อยลงในข้อ ๒๔ แห่งบัญชี ส. ในการ
ที่ข้าพเจ้าได้เสนอเพิ่มการพนัน อ้อยลงนี้
ก็เนื่องจากว่า สถาน นี้เห็นว่าการชั่งอ้อย
เป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทฆ่าฟัน
กัน จึงได้บัญญัติห้ามไว้ในข้อ ๒๔
แห่งบัญชี ข แต่มีบัญญัติห้ามการพนัน
อ้อยไว้ด้วย ซึ่งความจริงการเล่นพนันอ้อย
เป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทฆ่าฟัน
กันยิ่งกว่าการเล่นของอ้อย ตามความ
จริงแล้วการเล่นของอ้อย ไม่สู้จะมี

เรื่องทะเลาะวิวาทกันและกันกว่าจะห้าม
การเล่นของอ้อยเสียทีเดียว แต่เมื่อได้
บัญญัติการการเล่นของอ้อยไว้แล้ว ก็
ควรระงับการเล่นพนันอ้อยเสียดังเพราะ
เป็นเรื่องร้ายแรงกว่า เป็นเหตุที่จะ
การบัญญัติห้ามการชั่งอ้อยนั้นรัฐบาล
จำได้ว่า แต่เดิมเมื่อรัฐบาล ได้เสนอ
พระราชบัญญัติการพนันนั้น ไม่เคย
มีการห้ามชั่งอ้อยอยู่ด้วยแต่เมื่อสภา
ได้รับหลักการแห่งร่างพระราช บัญญัติ
นั้นและได้ส่ง ไปให้คณะกรรมการ
พิจารณา คณะกรรมการได้เพิ่มการ
ชั่งอ้อยลง และเมื่อได้พิจารณาเสร็จสภา
พิจารณาเป็นวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว
ได้มีสมาชิกขอคัดค้านว่าของอ้อย อ้อย
ทางฝ่ายคณะกรรมการได้แจ้งว่าถ้า
ของอ้อยที่ได้บัญญัติใหม่ นั้นเป็น
เพราะการเล่นของอ้อยเป็นเหตุให้เกิด
การทะเลาะวิวาทกันอยู่ ซึ่งจึงสมควร
ห้ามเสีย และเมื่อได้ลงมติกันแล้วเป็น
อันว่าสภาฯ นั้นลงมติให้บัญญัติการชั่ง
อ้อยไว้ตามที่ควร มาถึงบัดนี้เพิ่มเติม
ก่อนนั้นมาผู้แทน สมุท ร ราชการ ได้
บัญญัติขอให้เติมการ พนัน อ้อยลง ไปอีก
แต่ผู้หนึ่งไม่ได้แปรญัตติว่าเรื่องการเล่น
การพนันอ้อยจึงมีได้บัญญัติลงไว้แล้ว

บัญญัติห้ามของ อ้อย นั้น ไม่สู้จะ ได้ผล
 ไร่นัก ต่อมาได้มีเหตุเกิดฆ่าฟันกัน
 เรื่องพื้นอ้อยในจังหวัดของ ข้าพเจ้า
 ๓. รายนับแต่ออกพระราชบัญญัติ
 ครอบงำมาแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 สอนพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อห้ามการ
 ฆ่าฟันกัน เสียเพื่อมิให้มีการทะเลาะวิวาท
 ฆ่าฟันกัน จากเรื่องนั้นต่อไป ในเรื่องการ
 ฆ่าฟันกัน และข้ออ้อยต่างกันอย่างไร
 ข้าพเจ้าจะขออธิบายให้ท่านสมาชิกเข้าใจ
 ไปวิธีเล่นของอ้อยนั้นผู้เล่น เอา อ้อย
 มาทอนหนึ่งแล้วเอามัดสั้น ไว้ตรงกลาง
 ผู้ที่เล่นทุกคนมองว่า ระหว่างอ้อย
 ๒ ข้างนั้น ข้างไหนจะสูงกว่ากันเพียง
 ไหนทุกคนที่เล่นก็เอาไม้มา ทัก สัน ยาว
 ตามความคากคะเนของกัวตรงแล้วก็กด
 อ้อยนั้นออกเป็น ๒ ทอน แล้วเอาไม้
 มาเล่นทักคากคะเน วั่นนั้นมาวัดกับ อ้อย
 นั้นดู ใครทักไม่ได้ก็ถกเคียงความจริง
 ที่สุดนั้นก็ได้ อ้อยกัน ใครแพ้ก็ต้อง
 เสียอ้อยทอนหนึ่ง ซึ่งเป็น ราคาสูงมาก
 หนึ่งหรือสองสตาตกที่นั่น และเดนนก
 หนึ่งหรือไปจนกว่าจะเลิกของ ส่วนวิธี
 ฆ่าฟันอ้อยนั้นไปเป็นวิธีที่กันพื้นอ้อยหลาย
 วิธี เช่นพื้นว่าอ้อย ๑๐ ล้ำจะพันซาก
 หรือไม้ดำพันซากก็อ้อยนั้นไปกินปลา

และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายเสียคืออ้อย ถ้า
 พันไม้ซากผู้พันนั้นต้องเสียคืออ้อย และ
 อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายไต่อ้อย เมื่อพิจารณา
 ถึงเหตุพื้นอ้อยและข้ออ้อย คงที่ข้าพเจ้า
 อธิบายมาแล้วนี้ จะ เห็น ว่า การ ของ อ้อย
 ไม่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดการฆ่าฟันกันได้
 เหมือนพื้นอ้อย เพราะเหตุว่าการ ของ
 อ้อยใคร ๆ ก็เล่นได้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่
 ส่วนพื้นอ้อยนั้นมักเป็นการเล่น ระหว่าง
 ชายหนุ่มที่กำดั่งกะ นอง และมีคนคาบ
 กม ๆ มาสำหรับ พัน อ้อยนั้น การ ของ
 อ้อยนั้นถ้า จะ พุคแล้วก็เป็น ศิลปอัน
 หนึ่งหรือคล้ายวิชาลูกเสือที่ใช้ความ
 สามารถในการใช้วิชาความรู้ การ พัน
 อ้อยนั้นเป็นการออกกำลังกายของ ตัว และ
 แสดงฝีมือในการพัน ซึ่งเป็นเหตุให้
 เกิดฆ่าฟันกันได้ง่าย ถ้าจะพิจารณา
 จะเห็นว่าการเล่นของ อ้อย นั้นเมื่อเล่น
 แพ้ไปก็เสียคืออ้อยเพียงทอนเดียว ซึ่ง
 อาจจะเป็นราคาเพียงสตาตกเดียวหรือ
 สองสตาตก แต่ถ้าเล่นพื้นอ้อยแล้วแพ้
 ครั้งหนึ่งจะ ต้องเสียคืออ้อยเป็นจำนวน
 กิ่งสิบห้าซึ่งเป็นราคาถึง ๕๐ สตาตก
 อย่างนั้นเห็นที เหตุผลที่ข้าพเจ้ากล่าวมา
 นี้จึงเห็นว่า การ พันอ้อยเป็นเหตุร้ายแรง

กาวีร์ของออย ฉะนั้น เมื่อสภาฯ นี้ได้
บัญญัติการชั่งออยลงไปแล้ว โดยเห็น
ว่าการชั่ง ออยจะเป็นเหตุให้เกิดการ
ทะเลาะวิวาทฆ่าฟันกัน ได้ ก็ควร จะ
บัญญัติการชั่งออยลงไปเสียด้วย ข้าพเจ้า
มีเหตุผลสั้น ๆ ดังกล่าวมานี้ หวังว่าสภาฯ
นี้คงจะรับหลักการ แห่งร่าง พระราช-
บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ-
ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
ไทย: กล่าว ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ท่านสมาชิกได้เสนอมานี้ ถ้าจะพูด
สำหรับความมุ่งหมายนั้นแล้ว ความ
เห็นของท่านสมาชิกและของรัฐบาลตรง
กัน คือว่าการพนันโคที่นำมาซึ่งความ
หายนะ และนำมาซึ่งความ วิวาทบาดตง
กันแล้ว ทาง กระทรวง หรือว่าทาง
รัฐบาลก็ให้ห้าม ปราบการ พนันเหล่านี้
เสีย แต่เมื่อจะพูดในเรื่องแบบว่าใน
การที่จะระงับการพนัน ก็อยู่ในเรื่องการ
พนันออยอย่างที่ได้เสนอมานี้เป็นร่างพระ-
ราชบัญญัติซึ่งนั้นเป็นการไม่ถูกต้อง โดย
เหตุที่ใน ร่างพระราชบัญญัติการพนัน
มาตรา ๔ บัญญัติว่า ถ้าแม้ว่ารัฐบาล

เห็นสมควรที่จะห้ามการ พนันชนิดใด ๆ
ก็อาจจะทำได้ด้วยการออก เป็นกฎ กระทรวง
คงที่กระทรวงมหาดไทยได้เคย
ทำมาแล้ว และในเวลานี้กระทรวงมหาด
ไทยก็ได้สอบถามไปยังจังหวัดต่าง ๆ ว่า
การพนันประเภทใดบ้างก็ควร จะจัดเข้า
เป็นประเภท ก. หรือ ข. ท่านสมาชิก
จากรัฐบาลไม่ได้ทำมาครั้งไหน ๆ และว่า
การพนันออยนั้นเกิดการวิวาทกัน ชั่ง
ข้าพเจ้าเสียใจที่จะแสดงว่าร่างพระราช-
บัญญัติ ที่ท่านเสนอมานี้ สภาฯ นี้ในครั้งแรก
เราได้เสนอมามาก่อน พฤติการณ์ที่เป็นอยู่
และควรจะให้เล่น ได้ประเภทไหน อย่างไร
โค แก้วสาธาฯ นี้ได้มีนโยบายไปอยู่
อย่างหนึ่ง คือว่าให้ระงับประเภทที่จะ
อนุญาตให้เล่น ก็ได้ร่างการพนันนั้น
มา เพราะเหตุว่าการพนัน ออมมี ผล
แพรงต่าง ๆ นานา เมื่อเราห้ามอย่าง
นั้น เขาก็ผลึกผลุ่งไปอีก การ
ออกกฎกระทรวงคงที่ก็คงทำอยู่เช่น
การที่จะแก้ไขนี้ไม่จำเป็นจะต้องทำเป็น
พระราชบัญญัติใหม่ และนอกจากนี้
กระทรวงมหาดไทยจะ เคารวมพระราช-
บัญญัติที่จะ บัญญัติ ห้าม เติมน้ำ
เพราะฉะนั้นขอรับร่างไปพิจารณาต่อไป

นายแฉะ ยูนิพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่่า เมื่อ
บาลจะรับร่างนี้ไปพิจารณา ข้าพเจ้า
ไม่ขัดข้อง

ประ ธานสภา ฯ: กล่าวว่่า
ขอไม่มีใครเสนออย่างใด ข้าพเจ้าจะ
มีผู้ใดเห็นควรจะส่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ก่อน รับ
หลักการ ไปรทกยก็มีอัน

นายไต้ ป่าดกบุตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กล่าวว่่า ตาม
รัฐบาลว่านั้นถูกแล้ว ว่าจะเอาร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไปไม่ได้ ร่างพระ-
ราชบัญญัตินี้เสนอขึ้นมาเป็น พระราช-
บัญญัติไม่ได้ เพราะมีพระราชบัญญัติ
อยู่แล้วทำให้รัฐบาลเพิ่ม ซึ่งเข้าใจว่า
ข้อเท็จจริงจะ ต้องเพิ่มเป็นกฎกระทรวง
จะต้องถอนไป แล้วไปยื่นทางโน้น

ประ ธานสภา ฯ: กล่าวว่่า นี่เป็น
ระเบียบการ ข้าพเจ้าก็ให้พิจารณาแล้ว
แล้ว ในข้อนี้เป็นเอกลักษณ์ของสมาชิกที่
เขาจะเสนอใต้อย่างหนึ่งอย่างใด ข้าพเจ้า
จึงได้ปล่อยขึ้นมา ถ้าแม้ว่าข้าพเจ้าจะ
ไปกักเสีย ท่านสมาชิกจะไม่มีโอกาส

เพราะฉะนั้นต่อไปจะ ทุกก็ทุกไปในแง่
ของรัฐบาล ที่นี้สมาชิกเสนอมาไม่มีข้อ
ห้ามไม่ให้เสนอเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็
พิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้น เพื่อที่จะ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ข้าพเจ้าจึง...

นายแฉะ ยูนิพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่่า ที่มี
สมาชิกค้านว่า รัฐบาลจะ รับไปพิจารณา
ไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องที่รัฐบาลจะออก
เป็นกฎกระทรวงได้นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
รัฐบาลมีอำนาจที่จะ รับไปพิจารณาได้
เพราะเมื่อรัฐบาลเห็น ค้วยกับบัญญัติของ
ข้าพเจ้านั้นแล้วก็ไป ทำเป็นกฎกระทรวง
ขึ้นได้

ประ ธานสภา ฯ: กล่าวว่่า
ผู้ใดเห็นควรว่า จะส่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไปให้รัฐบาลพิจารณา ก่อน รับหลักการ
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียง

ประ ธานสภา ฯ: กล่าวว่่า ผู้ใด
ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าส่งร่างพระ-
ราชบัญญัตินี้ให้ รัฐบาลรับไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ หมดระเบียบวาระ
เลิกประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ร.ท. ทองคำ กล้ายโสภา	ปภาพ บุญ-หลง	ผู้ทรงรายงาน
เทียบ นันทแพทย์	ประเสริฐ บัทมะสุคนธ์	..
ทองอยู่ พนมพจน์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
แช่ ยูนพันธ์	บุญช่วย สุกนธมัต	..
ขุนวรวงศาตันทรณกิจ	ดิน จุฑารพ	..
ทองกระชาย รัชตะวรรณ	ประเทือง อินทร	..
บุญศิริ ทพาคำ	สุรินทร์ สัพลากร	..
บุญมี ทองคนากร	ศิริ อินทร	..
ร.ท.ท. บุญแถม ปิตยานนท์		

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๔/๔/๕๐

หลวงคหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร